

GEORGE SIMENONNING “UCH REMBRANDT” ASARIDA INSON RUHIYATINING SIRLARI

Samarqand davlat pedagogika
instituti 2-bosqich talabasi

Hamroqulova Farangiz Umarovna
Dotsent: **Usarova Laylo Ibragimovna**

Annotatsiya: George Simenonning “Uch Rembrandt” hikoyasi mashhur rassom Rembrandt asarlari bilan bog’liq sirli voqealar orqali inson ruhiyatining murakkab qatlamlarini ochib beradi. Asarda san’at, boylik va vijdon o’rtasidagi ziddiyat asosiy g’oya sifatida ilgari suriladi. Hikoyada uchta Rembrandt rasmi atrofida kechgan jinoyat voqeasi o’ziga xos psixologik detektiv shaklda tasvirlanadi. Muallif uchun jinoyatning o’zi emas, balki uning ruhiy sabablari muhimdir. Har bir obraz o’z manfaatini san’at niqobi ortiga yashiradi va shu orqali insonning haqiqiy “men”i ochiladi. Simenon o’ziga xos realistik va psixologik uslubda yozadi, mayda detallar orqali qahramonlarning ichki kechinmalarini yoritadi. “Uch Rembrandt” hikoyasi detektiv janr doirasidan chiqib, axloq, san’at va inson vijdoni haqida falsafiy mushohadaga aylanadi.

Kalit so’zlar: George Simenon, Uch Rembrandt, detektiv hikoya, san’at, vijdon, nafs, axloq, psixologik tahlil, ruhiyat, jinoyat, soxtalik, Rembrandt, haqiqat, ma’naviylik, insoflilik.

THE SECRETS OF HUMAN PSYCHE IN GEORGE SIMENON’S “THREE REMBRANDTS”

Samarkand State Pedagogical Institute,
2nd - year student Hamroqulova Farangiz Umarovna
Associate Professor Usarova Laylo Ibragimovna

Annotation: George Simenon’s short story “Three Rembrandts” reveals the complex layers of the human psyche through mysterious events connected to the famous artist Rembrandt’s paintings. The main idea of the story lies in the conflict between art, wealth, and conscience. The plot, revolving around three Rembrandt paintings and a criminal case, is presented in a unique psychological detective style. For the author, the crime itself is not as important as its psychological motives. Each character hides their personal interest behind the mask of art, thereby exposing the true “self” of a human being. Simenon writes in his distinctive realistic and psychological manner, highlighting the inner experiences of his characters through small yet meaningful

details. “Three Rembrandts” goes beyond the boundaries of the detective genre, turning into a philosophical reflection on morality, art, and human conscience.

Keywords: George Simenon, Three Rembrandts, detective story, art, conscience, greed, morality, psychological analysis, psyche, crime, falseness, Rembrandt, truth, spirituality, integrity.

ТАЙНЫ ЧЕЛОВЕЧЕСКОЙ ПСИХИКИ В ПРОИЗВЕДЕНИИ ЖОРЖА СИМЕНОНА «ТРИ РЕМБРАНДТА»

Самаркандский государственный педагогический
институт, студентка 2 курса
Хамрокулова Фарангиз Умаровна
Доцент Усарова Лайло Ибрагимовна

Аннотация: Рассказ Жоржа Сименона «Три Рембрандта» раскрывает сложные слои человеческой психики через таинственные события, связанные с картинами великого художника Рембрандта. Основная идея произведения заключается в противоречии между искусством, богатством и совестью. История, разворачивающаяся вокруг трёх полотен Рембрандта и преступления, написана в оригинальной форме психологического детектива. Для автора важен не сам факт преступления, а его психологические причины. Каждый персонаж прячет свои интересы под маской искусства, что позволяет раскрыть подлинное «я» человека. Сименон пишет в своем характерном реалистическом и психологическом стиле, передавая внутренние переживания героев через мельчайшие детали. Рассказ «Три Рембрандта» выходит за рамки детективного жанра, превращаясь в философское размышление о морали, искусстве и человеческой совести.

Ключевые слова: Жорж Сименон, Три Рембрандта, детективный рассказ, искусство, совесть, жадность, мораль, психологический анализ, психика, преступление, фальшь, Рембрандт, истина, духовность, порядочность.

XX asr fransuz adabiyotining yirik vakillaridan biri — George Simenon (1903–1989) oʻzining detektiv va psixologik yoʻnalishdagi asarlari bilan dunyo adabiyotida oʻchmas iz qoldirgan yozuvchidir. U yarim asrdan ortiq ijodi davomida yuzlab roman va hikoyalar yozib, “jinoyat”ni faqat qonunbuzarlik emas, balki inson ruhiyatidagi ichki parokandalik, vijdon va nafs toʻqnashuvi sifatida talqin etadi. Simenonning “Uch Rembrandt” (“Les Trois Rembrandt”, 1932) hikoyasi uning “Oʻn uchta sir” (“Les Treize Mystères”) toʻplamiga kiradi. Asar ilk qarashda oddiy kriminal voqea —

mashhur rassom Rembrandtning uchta rasmini o'g'irlash bilan bog'liqdek tuyuladi. Ammo muallif voqealar ortiga yashiringan ruhiy ziddiyatlarni, insonning ichki dunyosidagi axloqiy sinovlarni nozik tahlil etadi. Hikoya markazida san'at asarlari — Rembrandtning uchta nodir rasmi turadi. Ushbu rasmlar o'z egasidan sirli tarzda yo'qoladi. Tergov davomida turli gumondorlar aniqlanadi, ularning har biri bu rasmlar bilan qandaydir aloqaga ega. Biroq Simenon uchun voqealarning tashqi kechimi muhim emas — u jinoyat ortidagi ruhiy sabablarni ochishga urinadi. Rasmlarga egalik qilish istagi, ularni yashirish yoki qalbakilashtirishga urinish, qahramonlarning har birini o'z vijdoni bilan yuzma-yuz qoldiradi. Shunday qilib, “Uch Rembrandt” nafaqat detektiv sarguzasht, balki insonning o'z ichidagi kurashi haqidagi falsafiy hikoyaga aylanadi. Simenon bu hikoyada san'at va axloq, nafs va vijdon, haqiqat va soxtalik kabi abadiy masalalarni o'rta tashlaydi. Rembrandt asarlari moddiy qiymati jihatdan bebaho, biroq Simenon san'atni pul bilan o'lchash mumkin emasligini ko'rsatadi. Qahramonlar san'atni sotib olish yoki o'g'irlash orqali o'zlarini yuqori his qilishadi, ammo bu ularning ma'naviy bo'shlig'ini to'ldira olmaydi. Muallif jinoyatni tashqi sharoit emas, balki insonning ichki dunyosi tug'dirishini isbotlaydi. Har bir obrazning jinoyatga aralashuvi — ularning o'z vijdonlari bilan murosaga kela olmaganini bildiradi. Hikoyadagi ko'pchilik qahramonlar o'zlarini boshqacha ko'rsatadi. Ularning yuzidagi “niqob”lar — jamiyatdagi ikkiyuzlamachilikning ramzidir. Simenon shu tarzda insoniy niqoblar ortidagi asl haqiqatni ochishga urinadi. Hikoyadagi asosiy obraz — san'at ixlosmandi va kolleksioner, u Rembrandt asarlariga shunchalik berilib ketadiki, oxir-oqibat o'zini rasmlar ta'sirida yo'qotadi. Bu obraz orqali muallif havas va nafs insonni qanday tubanlikka olib borishini ko'rsatadi. Rasmlar esa faqat san'at asari emas — ular vijdon va haqiqatning timsolidir. Har bir obraz ularni o'zicha talqin qiladi: kimdir pul, kimdir obro', kimdir ruhiy qoniqish manbai sifatida. Ammo oxir-oqibat, bu uchta rasm insonning uch xil tabiatini ifodalaydi: moddiylik, ruhiylik, axloqiylik. Simenon o'zining qisqa, ammo kuchli psixologik yozuv uslubi bilan mashhur. “Uch Rembrandt”da ham u murakkab falsafiy masalalarni sodda, hayotiy vaziyatlar orqali ifodalaydi. U detallar orqali ruhiyatni ochadi. Yozuvchi shunday degan edi: “Men hechqachon mukammal insonni uchratmaganman; har birida biror yashirin nuqson bor” *“Je n'ai jamais rencontré d'hommes complets ; chez tous, vous découvrez une faille, plus ou moins cachée”*. *“Je me suis juré de ne pas m'intéresser aux idées, d'être un opérateur, rien d'autre, un fabricant d'instantanés”*[1;4] Dialoglar kam, ammo mazmunli. Har bir so'z, pauza yoki imo-ishora bir ruhiy og'irlikni bildiradi. Muallif o'quvchini sirlilik muhitida ushlab turadi, ammo hikoya yakunida “jinoyat kimniki” emas, balki “gunoh kimniki” degan savol ochiq qoladi.

Xulosa. George Simenonning “Uch Rembrandt” hikoyasi — bu nafaqat detektiv voqea, balki inson ruhiyatining chuqur tahlilidir. Muallif san'at asarlari orqali vijdon, nafs va axloq o'rtasidagi kurashni ko'rsatadi. Uchta rasm moddiy boylik emas, balki

inson qalbining sinovi sifatida talqin qilinadi. Asarda Simenon shuni uqtiradiki, haqiqiy san'at – bu vijdonning ovozi, uni soxtalik va manfaat bilan o'lchab bo'lmaydi. Hikoya o'quvchini o'z ichki dunyosi, tanlovlari va qadriyatlari haqida o'ylashga undaydi. Shu bois "Uch Rembrandt" bugungi kunda ham ma'naviy jihatdan dolzarb asar bo'lib qolmoqda. Simenon o'z asarlari orqali inson ruhiyatining nozik tomonlarini ochadi. U shunday degan edi: "Har bir insonda yashirin bir darz bor". "Uch Rembrandt" hikoyasida ham ana shu fikr tasdiq topadi — insonning eng katta jinoyati boshqalarga emas, o'z vijdoniga qarshi qilgan xatosidir. *"Chaque personne a un défaut caché". La nouvelle "Les Trois Rembrandt" confirme également cette idée : le plus grand crime d'une personne n'est pas l'erreur qu'elle commet contre autrui, mais contre sa propre conscience.*[1;7]. "Uch Rembrandt" inson vijdoni va nafs o'rtasidagi kurashni chuqur yoritgan realistik asardir. Simenon hayot haqiqatini san'at orqali ko'rsatib, o'quvchini o'z qalbiga nazar solishga undaydi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Simenon, J. Les Trois Rembrandt. – Paris: Fayard, 1932.
2. Сименон, Ж. Три Рембрандта // Тринадцать загадок. – Москва: Издательство иностранной литературы, 1960.
3. Qosimov, O. XX asr jahon adabiyoti tarixi. – Toshkent: Fan, 2012.
4. Nazarov, B. Adabiyot nazariyasi asoslari. – Toshkent: O'qituvchi, 2005.